

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput XXXII

urn:nbn:de:bsz:31-97032

quiescebat circa eum , tanquam pulli gallinarum . Cum vero sic quiescebat , capiebat de illis quantum volebat numerum , reliquas ad locum , in quo prius erant , reduebat .

C A P U T X X X I I . D E S T R U T H I O C A M E L O .

STruthiocamelo caput est anserinum patrum , plumis haud coopertum , pedes bisulci . *Arist. 4. hist.* Propter corporis molem à terra non elevatur ; festinatissime tamen interdum incedit , ingruente in alas vento & tanquam vela eas extendente . Certè equitem e quo incidentem superat . Carpophagus est . Ossa in breves partes truncata , & lapides avide devorat , sed expuit ; immo & frusta ferri . Quomodo enim illa concoquat , cum nec Leo majoris caloris concoquere possit ? Nidum ex sáculo humilem & concavum extruit , & contra pluvias munit . Octoginta amplius ova excludit : sed non uno eodemque tempore ex omnibus pulli nascuntur , suntque ova maxima ; utpote capitis infantis magnitudine , plus minus quindecim libras pendentia , durissima , & quasi lapidea crusta munita . Ex illis Solis calore pulli nascuntur . Quidam , quia intueri ea avem viderunt , visu excludere putarunt . Mirra vero ejus stoliditas ; cum collum frutice occultavit , latere se putat .

C A P U T X X X I I I . D E S C Y T H I C A A V E , & T I N N U N C U L O .

DE Scythica ave ita scribit Aristoteles . Scythia teræ incola est avis magnitudine Otidis seu Tardæ avis , quæ duos procreat pullos , & quæ peperit ova non incubâtu fovet , sed condita in leporina aut vulpina pelle relinquit , atque ita obvoluta , in summa arbore

bore collocat. Cum à venatione vacat, custodit ea, contraq; ascendentem defendit. *Tinnunculus* sive *Centris columbis* est amicissimus. Hinc rustici ejus pullos singulis fictilibus ollis condunt, stipatisque opercula super imponunt, & gypso lita, in angulis columbarii reponunt. Hoc illis loci amorem inculcat, accipitres ita terret, ut visum ejus vocemque fugiant. *Columell.*

C A P U T X X X I V.

DE TURDO & TORQUILLA.

IN magnis olim deliciis *Turdi* apud Romanos. Constat enim ternis denariis, id est, duodenis nummis vénisſe singulos turdos Romæ. Ex uno autem Ornithone quinque millia turdorum eodem pretio dividenta fuſſe, autor locupletissimus *Varro* attestatur. In villa, inquit, materteræ meæ in Sabinis, ad quartum & vigesimum lapidem à Roma, Ornithon est, ex quo uno quinque millia scio vénisſe turdorum denariis ternis ut H. S. sexaginta millia ea pars villæ reddiderit eo anno, bis tanto, quam tuus (*Axiūm alloquitur*) fundus ducentorum jugerum Reate reddit. Docilem esse Agrippinæ turdas ostendit. Hic enim omnium imitabatur sermones. Mirum id, si verum, peculiarem turdis surditatem adscribi. Apud *Scaligerum* egregium de eo cantillante extat carmen, quod adjicimus.

Dulci Turdille docte guttur illo.

Asperas animi levare curas

Cantillans modulos minutiores

Condito mibi pectori medullas

Cantiuncula, ut inquietiore

Oblitus veterum miser malorum

Mentis improbus acquiescat astus.

Da mihi blandula murmurilla mille,

Mille anfractibus implicata: quid sis?

Pote eludere vortices charybdis,

O Princeps avium beatiorum?

Quot grato Dominum excitant susurros.

M. 5

Kew: